

Hồi 11

Kim Phụng Thoa

Một tên thiếu nữ vội nhảy ra khỏi vòng đấu rút ra một ống tiêu trúc thổi lên một khúc nhạc.

Tiếng tiêu nổi lên cao vút tầng không lan xa bất tuyệt.

Thôi Huệ đành phải quay lại đối phó với Hồng Y La Sát Hạ Long Châu, tuy vậy đã gỡ được thế hiểm cho Thượng Quan Yến.

Hiện chỉ còn năm sáu tên đối địch với Thượng Quan Yến, tâm thần lại hoảng loạn, nên áp lực giảm đi rất nhiều, nàng có thể ung dung ứng phó, có công có thủ.

Chốc lát lại có thêm một thiếu nữ trúnng kiếm rú lên nhảy ra khỏi đấu trường.

Nhưng tình hình khả quan đó không kéo dài được lâu.

Từ những gian thạch thất quanh đó, bọn thuộc hạ của Ca Lạc Sơn Trang nghe tín hiệu báo động ủa ra.

Có bảy tám chục cao thủ cả nam lẫn nữ, mình bận khinh trang, tay cầm đao kiếm quay tròn lấy Thôi Huệ và Thượng Quan Yến vào giữa.

Hai thiếu nữ ở giữa trùng vây vẫn không hề nao núng, phối hợp với nhau múa kiếm thành một bức tường không để địch nhân vào gần.

Thế nhưng bảy tám chục tên nam nữ võ công đều không nhược, dùng chiến thuật xa luân chiến, cứ từng tốp lần lượt xông vào, bọn này lùi lại bọn kia tiến lên.

Hai thiếu nữ, đặc biệt là Thôi Huệ tuy võ công cao cường nhưng trong tình thế này thì có thể duy trì được bao lâu?

Hồng Y La Sát Hạ Long Châu đứng ngoài vòng đấu cười đắc ý nói:

- Hai tên tiện tỳ kia! Theo ta thì các ngươi nên biết điều một chút, nên thúc thủ chịu trói là hơn! Nếu không tất sẽ bị loạn kiếm phân thân đấy!

Thôi Huệ tức giận quát lên:

- Đừng nằm mộng!

Dứt lời xông vào giữa quần ma, tay phải vung trường kiếm loang loáng thi triển tuyệt chiêu, tay trái phát Tích Không Kiếm Quyết...

Tích Không Kiếm Quyết một khi thi triển là hao tổn rất nhiều chân lực, trong trường hợp này lẽ ra nàng phải giữ sức không nên mạo hiểm dùng đến nó.

Thế nhưng Hồng Y La Sát Hạ Long Châu buông lời khiêu khích nên nàng không chịu nổi mà xuất chiêu tuyệt học.

Quần ma rú lên thất thanh, trong chốc lát đã có sáu bảy tên ngã xuống, bị đồng bọn giẫm lên biến thành đồng thịt vụn!

Quần ma thấy Thôi Huệ xuất thần công hốt hoảng giật lùi lại.

Hồng Y La Sát hạ Long Châu thấy đối phương tung hoành giữa đám thủ hạ mình như con sói giữa bầy dê liền tung mình nhảy qua đầu quần ma quát lên:

- Lùi lại!

Dứt lời phát kiếm công xuất ba chiêu.

Thôi Huệ đành lùi lại đối phó.

Người của Ca Lạc Sơn Trang thấy đại tiểu thư xuất thủ đối địch với nữ sát tinh liền dồn lại vây bọc lấy Thượng Quan Yến.

Tình hình của vị tiểu cô nương này lập tức trở nên ngay ngập.

Giữa lúc đó, từ trên không chợt phát ra một tràng cười, sau đó một nhân ảnh sà xuống hiện trường.

Người này thân pháp rất nhanh, chỉ chớp mắt đã đáp xuống bên ngoài vòng vây của quần ma.

Mọi người đưa mắt nhìn, nhận thấy đó là một tử y thiếu nữ.

Thôi Huệ thấy vậy rất lo lắng.

Chỉ riêng Hồng Y La Sát Hạ Long Châu cùng bảy tám chục cao thủ Ca Lạc Sơn Trang, hai người đã khó lòng đối phó nổi, nhưng vẫn còn cơ hội tẩu thoát, nay lại thêm một tử y thiếu nữ thân thủ bất phàm này nữa, xem ra tình cảnh hôm nay lành ít dữ nhiều mất rồi!

Tử y thiếu nữ nhú đôi mày liễu nhìn vào đấu trường quát lên:

- Dừng tay!

Ba tên hán tử đứng gần đó sùng sộ:

- Nha đầu ngươi muốn gì?

Tử y thiếu nữ không cần để ý đến bọn này, chừng như đoán ra Hồng Y La Sát Hạ Long Châu thân phận không thấp, liền nhìn thị quát:

- Trong các ngươi ai là chủ nhân Ca Lạc Sơn Trang hãy ra đây cho bốn cô nương nói chuyện!

Ba tên hán tử thấy đối phương tỏ ra khinh thị mình liền vung đao chém tới!

Tử y thiếu nữ "Hừ" một tiếng nhảy tránh sang bên, cất giọng lạnh lùng nói:

- Xem ra bốn cô nương hôm nay phải đại khai sát giới rồi!

Bấy giờ ba tên hán tử lại xông vào lần nữa!

Lần này tử y thiếu nữ không tránh, tay phải rút nhanh trường kiếm vung lên phát ra một luồng sáng xanh quét vào giữa ba tên hán tử.

Ba tên này rú lên thất thanh, nguyên cả cánh tay cầm binh khí bị tiện đứt rơi bình bịch xuống đất, kinh hồn bạt vía nhảy lùi lại.

Thủ pháp cực nhanh đến nỗi không ai nhìn ra chiều thức gì.

Tất cả giương mắt kinh hoàng nhìn tử y thiếu nữ.

Bây giờ Thôi Huệ mới bớt lo, tự nhủ:

- Thì ra cô ta không phải thù mà là bạn. Dù sao chúng ta cũng tạm thời qua được tình thế khó khăn!

Bọn cao thủ Ca Lạc Sơn Trang thấy cường địch xuất hiện liền bỏ Thôi Huệ và Thượng Quan Yến chuyển sang vây lấy tử y thiếu nữ.

Bọn này cậy người đông thế mạnh không nói một lời từ bốn phương tám hướng xuất thủ tấn công ngay.

Tử y thiếu nữ "Hừ" một tiếng nói:

- Thật là tìm lấy tử lộ!

Ánh kiếm lại lóe lên...

Mặt tử y thiếu nữ hiện sát cơ, trường kiếm phát ra ánh sáng xanh quét ra liên tiếp hết đợt này đến đợt khác!

Trong tiếng rú kinh hoàng, tiếng thầy người đổ bình bạch, tiếng binh khí rơi loảng xoảng, quần ma như gặp phải hung thần ác sát đập nhau lùi lại, tên nào tên nấy mặt mày tái nhợt không còn một chút huyết sắc!

Tử y thiếu nữ không thừa thắng truy kích, nhưng xung quanh đã có không dưới hai mươi tên thủ hạ Ca Lạc Sơn Trang nằm la liệt, hầu hết đã tuyệt khí, chỉ còn mấy tên bị trọng thương vừa rên rỉ vừa lăn lộn.

Hồng Y La Sát Hạ Long Châu thấy thế giật mình chấn động, tự hỏi:

- Nha đầu này là ai mà lợi hại đến như vậy? Có phải là đồng bọn của hai tên kia không? Nếu thế thì Ca Lạc Sơn trang hôm nay nguy mất...

Thị nhìn ra hướng cốc khẩu, lo lắng nghĩ thầm:

- Đã phát tín hiệu cấp báo, tại sao Lý đại thúc và Kim nhị thúc vẫn chưa trở về đối địch?

Dám đoán Lý đại thúc là lão trang chủ Độc Tỉ Thiên Vương Lý Tần, là chủ nhân trên danh nghĩa của Ca Lạc Sơn Trang hiện đang gặp phải cường địch còn đáng sợ hơn tử y thiếu nữ?

Thị cũng chưa biết Kim nhị thúc là Nhị Trang chủ Ngũ Âm Thủ Kim lão nhị đã bị Mai Quân Bích đánh bị thương vẫn còn bất tỉnh.

Hồng Y La Sát Hạ Long Châu vung tay quát bảo bọn thủ hạ:

- Các ngươi bao vây hai tên này đừng để chúng chạy thoát, ta sẽ thu thập tiện tỳ vô lễ đó!

Dứt lời nhún mình nhảy tới trước tử y thiếu nữ.

Bọn cao thủ Ca lạc Sơn trang chỉ còn độ bốn chục tên theo lệnh tràn sang vây lấy Thôi Huệ và Thượng Quan Yến.

Thôi Huệ đã dưỡng thần được một lúc, nay cường địch đã bỏ đi, tinh thần phấn chấn hẳn lên liền bổ vào giữa đám quần ma, chỉ kiếm cùng xuất không nghĩ gì đến việc hao tổn chân khí nữa, mặc sức ra chiêu sát thủ.

Người của Ca Lạc Sơn Trang tuy thân thủ không nhược nhưng làm so sánh nổi với nữ sát tinh này?

Hơn nữa chúng còn đang hoang mang rối loạn, bên ngoài không thấy viện binh, chỉ sau vài chiêu đã tan vỡ.

Thượng Quan Yển cũng phấn chấn lên rất nhiều, mồ hôi đầy trán nhưng chẳng cần lau, trường kiếm như thần long quá hải, mảnh hổ xuất sơn, cứ một nhát kiếm vung lên là một thân người đổ xuống!

Chỉ sau thời gian chừng một tuần trà, lại thêm mười mấy tên nữa đã bỏ mạng dưới kiếm của hai nữ sát tinh!

Tiếng gào thét thê thảm vang động cả sơn trang!

Hồng Y La Sát Hạ Long Châu đến chỉ kiếm vào mặt tử y thiếu nữ quát:

- Tiện tù! Ngươi dám đến Ca Lạc Sơn Trang tác oai tác quái, gan mật quả là không nhỏ! Hãy khai ra danh tánh và nói mục đích tới đây làm gì?

Tử y thiếu nữ chuyển trường kiếm sang tay trái, "Hừ" một tiếng đáp:

- Đó là bọn thuộc hạ của ngươi tự xông vào tử lộ, sao lại bảo bọn cô nương tác oai tác quái?

Nói xong lấy trong túi ra một lá cờ nhỏ màu đen chỉ chừng ba tấc giương lên trước mặt Hạ Long Châu hỏi:

- Ta hỏi ngươi, lá cờ này có phải là tín vật của Ca Lạc Sơn Trang không?

Hồng Y La Sát Hạ Long Châu mặt chợt biến sắc hỏi:

- Ngươi lấy được lá cờ này ở đâu?

Tử y thiếu nữ nổi giận quát:

- Ta chỉ hỏi ngươi đây có phải tín vật của Ca Lạc Sơn Trang không thì cứ thế mà trả lời, cần gì biết ta lấy ở đâu?

Hồng Y La Sát Hạ Long Châu thấy đối phương hỗn lá với mình như vậy, tức giận "Hừ" một tiếng nói:

- Tuy lá cờ đó không phải là tín vật của Ca Lạc Sơn Trang nhưng ta biết xuất xứ của nó!

Tử y thiếu nữ vội hỏi:

- Vật nó là tín vật của ai?

Hạ Long Châu cười nhạt đáp:

- Chỉ cần ngươi thắng được thanh kiếm này trong tay ta thì sẽ biết. Nếu không hãy xuống Diêm Vương Điện mà hỏi!

Tử y thiếu nữ bỗng nhẹ giọng:

- Chỉ cần ngươi nói ra lai lịch của lá cờ này, ta sẽ đi khỏi đây.

Hồng Y La Sát Hạ Long Châu mặt đánh lại nói:

- Ca Lạc Sơn Trang đâu phải là nơi ngươi muốn đến thì đến, muốn đi thì đi? Chỉ sợ ngươi đừng mong sống mà ra khỏi đây được!

Tử y thiếu nữ tức giận vùng kiếm quát:

- Để xem Ca Lạc Sơn Trang là long đầm hổ huyết gì? Tiếp chiêu!

Ánh kiếm lóe lên chém xuống vai đối thủ.

Hạ Long Châu đã có chuẩn bị từ trước, thấy đối phương xuất thủ cũng vùng kiếm phản công.

Hai người cùng xuất thủ rất nhanh, chỉ thấy kiếm quang loang loáng, chỉ một lúc đã giao chiến hai ba chục chiêu.

Lúc này Thôi Huệ cùng Thượng Quan Yến đang mặc sức tàn sát quần ma, tiếng rú nào động cả một vùng.

Hạ Long Châu lướt nhìn sang thấy tình cảnh thảm của thuộc hạ, trong lòng chột rúng động!

Tử y thiếu nữ thừa cơ đối phương phân thần liền chém sang một kiếm.

- Choang!

Hạ Long Châu bỗng thấy cánh tay tê đi cúi nhìn xuống thấy thanh trường kiếm của mình bị chém đứt làm hai đoạn, kinh hãi nhảy lùi mấy bước.

Tử y thiếu nữ không truy kích, chỉ quát:

- Bây giờ thì ngươi mau nói lai lịch ngọn hắc tiểu kỳ ra!

Hồng Y La Sát Hạ Long Châu đã bao giờ chịu nhục như thế?

Thị vốn xưa nay quen thói cuồng ngông liền rút kiếm đi, nghiêng răng nói:

- Nhờ vào bảo kiếm sắc bén chém đứt kiếm người khác thì đâu phải thắng? Nếu ngươi có bản lĩnh thì chúng ta hãy dùng quyền cước chỉ chưởng một một trận thắng phụ!

Tử y thiếu nữ liền tra kiếm vào bao gạt đầu đáp:

- Quyền cước thì quyền cước, ngươi tưởng bốn cô nương sợ ngươi sao?

Hạ Long Châu lập tức phái chiêu, đồng thời đánh ra hai chưởng và một cước!

Tử y thiếu nữ xem ra thân thủ cũng rất linh diệu, lách mình tránh đi rồi cũng đánh trả hai quyền và tung liền ba cước!

Hai người vừa xuất thủ đã đưa hết sở học, kịch liệt không kém gì lúc dùng kiếm, thậm chí còn ác liệt hơn.

Chỉ thấy hai thân ảnh một hồng một tím quần bám lấy nhau, vừa hợp lại phân, vừa phân lại hợp.

Xung quanh hai đối thủ trong phạm vi hai trượng, kinh khí nổi lên ào ào như bão lốc, cây cỏ toi bời, khói bụi bốc lên mù mịt.

Bên này Thượng Quan Yến và Thôi Huệ tả xung hữu đột làm quần ma tan tác, chỉ còn mười mấy tên kinh hoàng bỏ chạy thoát thân.

Hai thiếu nữ thấy vậy cũng không truy sát nữa.

Khắp quảng trường tử thi nằm chất đống, máu loang đỏ cả một vùng.

Thôi Huệ nhìn Thượng Quan Yến đầu tóc tán loạn, y phục loang máu liền đến gần cười nói:

- Yến muội! Địch nhân chạy hết rồi, chúng ta nghỉ một lúc đi!

Rồi giúp nàng sửa lại tóc tai y phục.

Thượng Quan Yến nhìn hai đối thủ vẫn đang kịch chiến hỏi:

- Huệ thư có cho rằng tử y thiếu nữ sẽ thắng được yêu nữ đó không?

Thôi Huệ lắc đầu đáp:

- Cái đó rất khó xác định. Cả hai công lực không hơn kém nhau bao nhiêu, lại đấu tay không, chỉ e nhất thời không thể phân định thắng thua.

Thượng Quan Yến lại hỏi:

- Chị ấy là ai vậy?

Thôi Huệ nhìn một lúc mới trả lời:

- Khinh công mà cô ta thi triển là Tam Tài Thân Pháp, không biết có quan hệ gì với Vô Ngại Đại Sư ở Cửu Hoa Sơn hay không?

Thượng Quan Yến tỏ vẻ băn khoăn:

- Huệ thư thư! Nếu chị ấy bại, chúng ta có nên giúp một tay không?

Thôi Huệ cười đáp:

- Mọii đừng vội! Màn diễn còn nhiều trò lắm, chưa hết đâu! Chúng ta còn xem tình hình thế nào đã!

Lúc này tử y thiếu nữ và Hồng Y La Sát Hạ Long Châu đã giao thủ hơn trăm chiêu, song phương đều tỏ ra sốt ruột.

Cả hai tập trung hết thần chí vừa tăng cường tấn công vừa để ý vận dụng sơ hở của đối phương để xuất kỳ chiêu giành chiến thắng.

Thế nhưng mấy chục chiêu nữa qua đi mà vẫn chưa ai giành được tiện nghi.

Hạ Long Châu không giữ được kiên nhẫn, bỗng quát to một tiếng nhằm tiểu phúc đối phương tung ra một cước, tay phải vận mười thành công lực đánh thẳng vào diện môn, đồng thời tay trái chập hai chỉ điểm vào mi tâm huyết địch thủ!

Tử y thiếu nữ "Hừ" một tiếng lùi lại nửa bước tránh cú đá, tay trái đánh ngược lên hóa giải chỉ lực của Hạ Long Châu, tay phải cũng vận mười thành công lực đánh ra tiếp chưởng!

Nào ngờ Hồng Y La Sát điểm vào mi tâm chỉ là hư chiêu vừa phát đã thu về ngay, vận thêm hai thành lực đạo vào hữu chưởng đánh ra.

- Bình!

Sau cú tiếp chưởng, tử y thiếu nữ bị chấn lùi một bước.

Hồng Y La Sát Hạ Long Châu lợi dụng lực phản chấn nhảy lui ra ngoài một trượng!

Thượng Quan Yến thấy vậy thích thú cười to nói:

- Xem ra yêu nữ đó sắp bại đến nơi rồi!

Nào ngờ Hồng Y La Sát giơ gương trái lên, lập tức ba vệt hàn tinh phát ra thành hình chữ "Phẩm" bay tới ngực tử y thiếu nữ như ba tia chớp!

Nguyên yêu nữ đã chuẩn bị từ trước, lợi dụng thế nhảy lui để phát ám khí.

Tử y thiếu nữ vừa bị chấn lui, thân ảnh chưa kịp đứng vững, xem ra khó tránh nổi độc chiêu!

Không ngờ thân pháp cô ta nhanh đến xuất kỳ, dường như chẳng cần dụng lực lướt đi như bóng ma làm ba mũi ám khí bắn vào khoảng không.

Tử y thiếu nữ thét lên một tiếng nhằm địch nhân bổ tới.

Hồng Y La Sát lại phất tay trái lên, phát ra năm mũi ám khí nữa.

Có lẽ tử y thiếu nữ chủ quan rằng đối phương đã phóng xong ám khí nên mới mạo hiểm lao tới như vậy.

Bởi vì hai người chỉ cách nhau hơn một trượng, nay chồm tới nên khoảng cách rút ngắn rất nhanh chỉ còn vài thước, tốc độ lao lại thật nhanh, làm sao tránh nổi ám khí?

Thượng Quan Yển không nén nổi kinh hãi kêu lên một tiếng.

Nào ngờ tử y thiếu nữ đang lơ lửng trên không chợt trầm thấp xuống gặp người lại làm năm mũi ám khí bay lướt qua đầu.

Người cô ta vẫn theo đà lao đâm tới trước.

Đó chính là khinh công Tử Yển Kinh Ba mỹ diệu tuyệt luân!

Hồng Y La Sát Hạ Long Châu lùi lại hai bước nhếch môi cười nhạt, hai tay đồng thời giương lên.

Lần này thì có đến mấy chục mũi ám khí phát ra loang loáng cả một vòng dày đặc như một cơn mưa tuyết!

Thôi Huệ cùng Thượng Quan Yển cùng kinh hãi thốt lên:

- Ui chao!

Chỉ thấy tử y thiếu nữ cất tràng cười khanh khách làm như vô kỳ sự, hai tay áo phất ra như múa cuốn hết mấy chục mũi ám khí vào!

Không những thân pháp huyền diệu mà thủ pháp thu ám khí cũng vô cùng kỳ ảo, thật là một cảnh tượng ngoạn mục!

Thượng Quan Yển vỗ tay hoan hô ầm lên.

Thôi Huệ kinh ngạc nghĩ thầm:

- Không biết nhà đầu này lai lịch thế nào? Vừa rồi thi triển Tam Tài Thân Pháp thì giống như truyền nhân của Vô Ngại Đại sư ở Cửu Hoa Sơn, nhưng nay thấy thủ pháp thu ám khí lại giống như Thiên Thủ Nhiếp Không Thủ, một tuyệt chiêu của Thiên Thủ Quan Âm ở Hải Tâm Sơn... Cô ta còn trẻ thế mà kiếm luôn tuyệt học của hai phái chính tà như vậy sao?

Tử y thiếu nữ đáp xuống đất nhìn sang Thượng Quan Yển gật đầu khẽ mỉm cười, chắc tỏ ý cảm ơn nàng đã hoan hô mình.

Ngay sau đó, cô ta nhướng cong đôi mày liễu nhìn Hồng Y La Sát Hạ Long Châu lạnh giọng nói:

- Chút thủ pháp Phá Động Lan Thiết của ngươi chỉ đáng làm trò cười cho thiên hạ thôi! Bây giờ thì hãy xem đây!

Dứt lời ném cả nắm ám khí vừa thu được xuống đất, tay trái duỗi thẳng, bàn tay ngửa ra...

Chỉ thấy giữa lòng bàn tay trắng ngần như tuyết nằm gọn một chiếc Kim Phụng Thoa tỏa sắc vàng lóng lánh...

Mọi người còn chưa biết tử y thiếu nữ định làm gì thì chợt thấy cô ta lắc khẽ bàn tay, chiếc Kim Phụng Thoa từ từ bay sang Hồng Y La Sát...

Yêu nữ trông thấy chiếc thoa bay sang mình, mặc dù rất chậm nhưng không mang chút nguy cơ nào nhưng không hiểu sao mặt bỗng biến sắc, vội cúi người xuống như hành lễ rồi đưa hai tay ra tiếp lấy với vẻ cung kính.

Thị cẩn thận nhìn kỹ chiếc thoa một lúc rồi giao trả lại cho tử y thiếu nữ, giọng trở nên tức giận:

- Ngươi đã có Kim thoa Lệnh phù rồi thì cứ tự tìm đến Lục Thiệu Sơn sẽ có người trả lại công đạo cho ngươi!

Dứt lời quay mình lao đi.

Tử y thiếu nữ nổi giận quát lên:

- Lục Thiệu Sơn chẳng phải là long đàm hổ huyệt, ta sợ gì mà không dám tới?

Dứt lời nhún mình lao về phía cốc khẩu.

Thượng Quan Yến kêu lên:

- Tử y thư thư xin dừng bước...

Nàng chợt có hảo cảm với thiếu nữ này nên mới gọi lại nói vài câu, nhưng lúc đó cô ta đã đi xa tới mấy chục trượng còn đâu nữa?

Thượng Quan Yến ngo ngắc nhìn theo một lúc rồi chợt hỏi:

- Huệ thư thư! Cây thoa đó là loại tín vật gì mà làm cho yêu nữ Ca Lạc Sơn Trang trọng thị như thế?

Thôi Huệ trầm ngâm đáp:

- Vật đó gọi là Kim Phụng Thoa, là tín vật của vị lãnh tụ quần ma danh chấn giang hồ ngày xưa là Thiên Thủ Quan Âm ở Hải Tâm Sơn. Chẳng phải riêng gì yêu nữ đó mà tất cả bọn tà ma hắc đạo thấy Kim Phụng Thoa đều trọng thị mười phần...

Thượng Quan Yến ngạc nhiên hỏi:

- Chẳng lẽ tử y thiếu nữ cũng là người trong hắc đạo?

Thôi Huệ gật đầu đáp:

- Chẳng những cô ta là người trong hắc đạo mà ta còn ngờ rằng đó chính là truyền nhân của đại nữ ma đầu Thiên Thủ Quan Âm.

Tốt nhất là đừng nghĩ đến chuyện giao hảo với hạng người đó...

Thấy Thượng Quan Yến còn đứng tần ngần, Thôi Huệ nhẹ giọng nói:

- Yến muội! Bọn Ca Lạc Sơn Trang chạy cả rồi, chúng ta hãy mau mau ra ngoài xem tình hình thế nào, chỉ e Mai đại ca chờ lâu rồi...

Thượng Quan Yến nhìn quanh, thấy ngoài mấy chục xác chết nằm la liệt, số còn lại đã chạy mất đầu cả.

Nàng gật đầu đáp:

- Huệ thư! Chúng ta đi thôi.

oOo

Đây nói Mai Quân Bích và con khỉ nhỏ lông vàng Tiểu Lục Tử rời khỏi Ca Lạc Sơn Trang đi trợ giúp Thiết Quái Tiên.

Ra tới động khẩu, Mai Quân Bích chợt thấy hai tên thư đồng Cầm Nhi và Kiếm Nhi nằm bất tỉnh dưới một lùm cây.

Chàng cúi xuống quan sát và nhận ra chúng đều bị điểm huyết đạo liên xuất thủ giải huyết cho chúng.

Hai tên thư đồng tỉnh dậy đứng lên.

Chúng vừa định mở miệng thì Mai Quân Bích đã chặn lời:

- không còn thời gian nói nhiều đâu, các ngươi hãy nhanh theo ta.

Dứt lời theo Tiểu Lục Tử chạy nhanh lên ngọn đồi mà mấy canh giờ trước đã gặp Thiết Quả Tiên.

Hai tên thư đồng cầm cổ đuổi theo.

Trên đồi sáng rực, nhân ảnh trùng trùng.

Tiểu Lục Tử đã nói không sai, quả là có không ít địch nhân.

Ở một góc đỉnh đồi đặt một chiếc kiệu Mai Quân Bích đã từng thấy: nguyên cả Hồng Đăng Phu Nhân cũng tới đây.

Hai bên kiệu vẫn là mười sáu tên hồng y tỳ nữ đứng thành hai hàng, tay gươm cao hồng đăng làm cả ngọn đồi sáng trưng như ban ngày.

Thiết Quả Tiên không giao chiến với lão nhân râu dê cụt tay Độc Tú Thiên Vương Lý Tàn như trước nữa mà đáng đánh với bốn tên hắc y phụ nhân mặt mũi xấu xí, chính là Kiêu Tiên Tứ Sát.

Cả năm người đều ra sức cự địch, Thiết Quả Tiên đấu với bốn ma nữ này đúng là kỳ phùng địch thủ.

Chỉ thấy hai ba trượng xung quanh mịt mù khói bụi, đá chạy cát bay, kinh phong vũ vũ, thật là một cuộc hỗn chiến kịch liệt.

Độc Tú Thiên Vương Lý Tàn ngồi cách đó một quãng, hai mắt nhắm lại vận công điều tức, hiển nhiên lão đã bị nội thương.

Phía sau lão là mười tên hắc y hán tử trước đây đã chặn Mai Quân Bích và bị chàng điểm huyết đạo.

Chỉ riêng Kim Lão Nhị là không thấy đâu, có lẽ bị nội thương còn chưa bình phục.

Cách Độc Tú Thiên Vương Lý Tàn không xa có một đạo nhân còn trẻ, hai tay khoanh trước ngực, không vẻ du nhân đứng quan sát trận đấu, đôi mắt thỉnh thoảng ánh lên tia giáo hoạt.

Bên cạnh y còn có một tên đạo đồng chừng mười lăm mười sáu tuổi cũng đưa mắt nhìn vào đấu trường không chớp.

Thiết Quả Tiên sử cây thiết trượng tỏ ra uy mãnh phi phàm, chỉ thấy trượng ánh phát ra loang loáng thành muôn vàn ánh chớp đen. Cứ mỗi trượng đánh ra là kinh phong ào ạt nổi lên như sóng triều lão lốc!

Kiều Tiền Tứ Sát tuy đứng vây quanh Thiết Quả Tiên chiếm phương vị tứ tượng nhưng không dám tới gần, trái lại còn bị trượng thế hung mãnh của đối phương bức phải thoái lùi liên tục.

Mặc dù thế, nhưng Kiêu Tiền Tứ Sát công lực thâm hậu, phối hợp nhịp nhàng nên Thiết Quả Tiên khó thắng được ngay.

Mai Quân Bích quan sát hồi lâu, gật đầu vừa ý.

Hiện còn chưa biết đạo nhân trẻ tuổi võ học ra sao, nhưng theo chàng suy đoán thì cũng là đồng bọn với Độc Tú Thiên Vương Lý Tàn hoặc Hồng Đăng Phu Nhân, cũng là phường ma đạo mà thôi.

Mặc dù vậy, tình thế của Thiết Quả Tiên trước mắt cũng còn chưa nguy cấp.

Nhìn Kiêu Tiền Tứ Sát đánh vào lão hóa tử, chàng nhớ lại lần trước giao thủ với chúng, nếu không dùng ngay Ban Nhược Thần Công đánh phủ đầu thủ thắng ngay mà để chúng liên kết như hôm nay thì trong mấy chục chiêu chưa dễ gì thắng nổi.

Mai Quân Bích đang trầm ngâm suy nghĩ thì Độc Tú Thiên Vương Lý Tàn đang ngồi đội nhiên mở mắt ra, vớ lấy cao Thanh Trúc Xà Trượng nhảy vút lên quát:

- Lão thọt! Nộp mạng đây!

Lời chưa dứt đã vung trượng lao tới đấu trường.

Chợt có tiếng cất lên:

- Hô hô! Các ngươi định lấy đông thắng ít sao?

Đồng thời một nhân ảnh lao ra chắn đường Đại Trang Chủ Ca Lạc Sơn Trang.

Độc Tú Thiên Vương Lý Tàn vừa rồi chính dùng chiêu Hiệp Sơn Siêu Hải, cây Thanh Trúc Xà Trượng với uy lực ngàn cân cùng với thế bổ thần tốc muốn chỉ trong một chiêu đâm chết Thiết Quả Tiên ngay, trả món nợ vừa rồi đánh gã trọng thương.

Thế mà ngờ đâu giữa đường lại có kẻ cả gan chặn lại?

Quả là tự tìm tử lộ rồi!

Với thế trượng trước người sau, Độc Tú Thiên Vương Lý Tàn dùng cánh tay độc nhất với thập thành công lực bổ trượng xuống.

Kẻ phà dám ra chặn đường, tránh sao không bị tan thân nát cốt?

Thế lao quá nhanh nên thậm chí Lý Tàn không kịp thấy rõ mặt kẻ chặn mình là ai, cho dù trên đỉnh đồi sáng như ban ngày.

Đến khi phang tới nhân ảnh kia, lão chợt cảm thấy giống như đánh vào một thể khí vô hình không sinh ra một chút lực đạo nào.

Còn tệ hơn thế nữa!

Bởi vì Lý Tàn chợt cảm thấy có một lực phản chấn bức về phía mình.

Độc Túy Thiên Vương Lý Tàn trong lòng chấn động, sức hiểu ra đó là một loại công phu cang khí nội gia tối thượng thừa.

Thế nhưng có muốn tránh cũng đã muộn.

Lão Đại Trang Chủ chỉ kịp "Ồi!" một tiếng, thân thể bị chấn lùi hơn một trượng, ngã phệt dúi xuống đất.

Tuy vậy lão chưa đến nỗi bị thương giương mắt nhìn tới, kìa! đó mới nhận ra mình vừa bị khổ đầu chính do bạch y thiếu niên lúc chập tối đã đánh bị thương Kim Lão Nhị và điểm huyết đạo mười tên hắc y hán tử!

Bạch y thiếu niên đứng khoanh tay, miệng mỉm cười làm như vô kỳ sự.

Con giận bùng lên choáng cả đầu, Độc Túy Thiên Vương Lý Tàn hét to một tiếng, chồm dậy, gương cây Thanh Trúc Xà Trượng lao tới...

- o O o -